

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. Arch. A. M., B.,** zast. advokátom **AK B., s. r. o.,** B., proti žalovanému: **B. H., B.,** zast. advokátom **JUDr. A., D., B., o návrhu na obnovu konania a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III. v Bratislave č. k. 26 Cb 119/2005-112 zo dňa 7. júla 2010, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. 10. 2011 č. k. 3 Cob/302/2010-128, jednomyseľne takto**

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **z a m i e t a .**

Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi nahradiť trovy dovolacieho konania vo výške 413,22 eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III. uznesením zo dňa 07. 07. 2010 č. k. 26 Cb/119/2005 rozhodol tak, že návrh na obnovu konania vo veci vedeného na tunajšom súde pod spisovou značkou 28 Cb/179/2002 povolil.

V dôvodoch uznesenie uviedol, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 28 Cb/179/2002-95 zo dňa 10. 12. 2003, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu č. k. 12 Cob 208/2004-165 zo dňa 08. 02. 2005 právoplatným dňa 14. 03. 2005 bol B. H. zaviazaný zaplatiť Ing. Arch. A. M. istinu 550 000 Sk s príslušenstvom, ak zmluvnej pokute uviedol, že súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o dielo písomnou formou č. X./ dňa 17. júla 2000 a že nárok z nej bol dôvodný. Citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Obdo 1/2009 zo dňa 27. 01. 2010, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. 07. 2006 č. k. 2 Cob/74/06-58 a uznesenie Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 08. 02. 2006 č. k. 26 Cb/119/05-31 z dôvodu procesného pochybenia, nakoľko nebolo nariadené pojednávanie a že teda išlo o vadu konania, ktorú skutočnosť konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky.

Uviedol, že žalovaný sa domáhal podaním zo dňa 19. 09. 2005 povolenia obnovy konania z dôvodu, že v konaní na OR PZ Bratislava III. pod číslom konania ORP-547/1-OEK-873-2005 bola vypočutá svedkyňa dňa 15.06.2005 Ing. Arch. A. M., ktorá uviedla, že podpisy na odsúhlasených variantných návrhoch za jún ako dôkaz predložený v konaní 28 Cb/179/2002 nie je podpisom B. H.. Z dôvodu, že žalovaný považuje preukázanie, kto potvrdzoval variantný návrh projektu za dôležitý, keďže zadanie obsahu a rozsahu diela je podstatnou náležitosťou, zákonnej úpravy zmluvy o dielo, má za to, že výpoveď Ing. A. M. je nový dôkaz, ktorý vznikol až po vyhlásení rozsudku a ide o dôkaz, ktorý môže byť významný pre rozhodnutie vo veci samej.

Okresný súd Bratislava III. S poukazom na § 228, § 230 O. s. p. a ustálenú judikatúru pre rozhodnutie o návrhu na obnovu konania uviedol, že pre rozhodnutie o návrhu na obnovu konania stačí, ak sa javí pravdepodobným, že tieto skutočnosti rozhodnutia a dôkazy môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie. S poukazom na uvedené návrhu na povolenie obnovy konania vyhovel s tým, že žalovaný spochybňuje platnosť uzatvorenej zmluvy o dielo, nakoľko predmet zmluvy nebol jednoznačne určený.

O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia 235 ods. 3 O. s. p.

O odvolaní žalobcu proti tomuto uzneseniu ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3 Cob 302/2010 zo dňa 31. 01. 2011 tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava III. zmenil a návrh na obnovu konania zamietol. K tomuto záveru dospel z dôvodu, že skutočnosti a dôkazy je potrebné považovať za nové vtedy, ak ich účastník konania napriek tomu, že v čase pôvodného konania objektívne existovali nemohol bez svojej viny použiť. Keďže dôkaz, ktorým žalovaný odvodil jeho návrh na obnovu konania nemá takýto charakter, nakoľko samotný žalovaný uvádza, že dôvodom návrhu na obnovu konania je dôkaz produkovaný v trestnom konaní, ktorý vznikol až po tom, čo bol vyhlásený rozsudok napadnutý návrhom na obnovu konania. Nakoľko výsluch žalobkyne ako svedkyne bol vykonaný pred OR PZ Bratislava III. až 15. júna 2005 a napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. 03. 2005, odvolací súd dospel k záveru, že žalovaným označený dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní neexistoval, nemožno zaradiť medzi dôvody oprávňujúce povoliť v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 O. s. p. obnovu konania.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu s vyznačenou právoplatnosťou 21. 03. 2011 podal dovolanie žalovaný podaním doručeným súdu 07. 04. 2011 s poukazom na ustanovenie § 239 ods. 1 písmeno a/ O. s. p. a ustanovenia § 237 písmeno f./ O. s. p. Zároveň sa odvolal na právo na spravodlivé konania podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Názor odvolacieho súdu, že nový dôkaz, ktorý vznikol až po skončení pôvodného konania nemôže byť dôvodom pre obnovu konania označil za taký ktorý nemá právnu oporu a označil ho za arbitrámy. Podľa žalovaného z napadnutého uznesenia nie je zrejmé, akými úvahami sa odvolací súd riadil, keď k takémuto záveru dospel. Zároveň napadnuté rozhodnutie označil za nedostatočne zdôvodnené aj v časti výroku o náhrade trov konania. Podľa žalovaného odvolací súd, pochybil keď pri formulovaní svojho právneho názoru nerozlišoval medzi novými skutočnosťami a novými dôkazmi. S názorom, že dôvodom pre povolenie obnovy konania môže byť iba nový dôkaz, ktorý existoval už v čase pôvodného konania sa žalovaný nestotožnil. Podľa žalovaného pre povolenie obnovy konania môže slúžiť aj nový dôkaz, ktorý v čase pôvodného konania neexistoval a vznikol až po jeho

skončení. Za dôvod obnovy konania s poukazom na „3. vydanie Iura Edition 200“ označil aj taký dôkaz, ktorý vznikol až neskôr, ale súd z neho môže zistiť významné skutočnosti a závažné pre rozhodnutie. S poukazom na rozhodnutie súdu „Krajčo a kolektív“ uviedol, že dôvodom obnovy konania môžu byť aj dôkazy, ktoré vznikli až po rozhodnutí súdu, ale sú spôsobilé dokázať rozhodné skutočnosti tvrdené pred rozhodnutiami súdu. Žalovaný považuje predpoklady pre povolenie na obnovu konania za splnené a preto navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

K dovolaniu žalovaného zaujal stanovisko žalobca podaním do ručeným súdu 13. 05. 2011 a uviedol, že dôkaz, ktorý vznikol až po rozhodnutí vo veci obsahuje skutočnosti, ktoré neboli tvrdené žalovaným pred rozhodnutím súdu. Poukázal na fakt, že žalovaný nenamietal ani v jednom konaní, že si bol vedomý obsahu zmluvy o dielo, a nikdy neoznačil skutočnosť, ktorú teraz prezentuje ako novú skutočnosť alebo dôkaz, ktorý pre neho mohol privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Uviedol, že žalovaný uvedenú skutočnosť, alebo dôkaz v pôvodnom konaní neoznačil a nič mu v tom nebránilo, a preto navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky / § 10a ods. 1 O. s. p. / prejednal dovolanie žalovaného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu - Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob 302/ 2010-128 zo dňa 31. januára 2011 s vyznačenou právoplatnosťou 21. 03. 2011 ako podané v zákonnej lehote spĺňajúce náležitosti dané ustanovením § 241 O. s. p. s tým, že prípustnosť dovolania je daná ustanovením § 239 ods. 1 písmeno a./ O. s. p.

Predmetom dovolania je právoplatné uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol návrh žalovaného na obnovu konania povolený zmenil a návrh na obnovu konania zamietol.

Základnou otázkou pre posúdenie správnosti právoplatného odvolacieho rozhodnutia je či dôvod, ktorým žalovaný odôvodnil jeho návrh na povolenie obnovy konania má charakter nových skutočnosti a dôkazov, ktoré účastník konania napriek tomu, že v čase pôvodného konania objektívne existovali, nemohol bez svojej viny použiť.

Z návrhu na obnovu konania je zrejmé, že žalovaný za skutočnosť a dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohol použiť a ide o nový dôkaz, ktorý môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie označil dôkaz produkovaný v trestnom konaní, ktorý vznikol až po tom, ako bol vyhlásený rozsudok napadnutý návrhom na obnovu konania, keďže výsluch žalobkyne ako svedkyne bol vykonaný pred OR PZ Bratislava III. pod sp. zn. ORP-547/1-OEK-83 2005 dňa 15. júna 2005 a napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. 13. 2005.

Z dokladu označeného ako "zápisnica o výsluchu svedka" založený v spise na č. listu 20, je zrejmé, že Ing. Arch. A. M. / v tomto spore žalobca / bola vypočutá ako svedkyňa v trestnej veci podvod podľa ustanovenia § 250 ods. 1, ods. 4 písmeno b./ TZ v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona, kde vo vyjadrení svedka k veci uviedla, že v marci roku 2000 ju kontaktoval Ľ. H. ako konateľ spoločnosti E., s. r. o. Bratislava ohľadom toho, že sa dopočul, že spoločnosť A., s. r. o. má možnosť na G. realizovať nadstavbu podkrovia s tým, že spoločnosť A., s. r. o. má troch spoločníkov a konateľov, z ktorých jedným bola Ing. Arch. A. M. a že pri príprave inominátnej zmluvy sa dozvedela od Ľ. H., že zmluvnou stranou nebude spoločnosť E., s. r. o., ale súkromná osoba, jeho brat B. H.. Potvrdila, že sa zoznámila s B. H. ako aj skutočnosť, že inominátna zmluva bola aj podpísaná medzi spoločnosťou A., s. r. o. a B. H.. Z dôvodu, že B. H. oznámil, že nemôže plniť záväzky z tejto zmluvy a podľa zmluvy sa vykonávali súvisiace činnosti, po vzájomnej dohode boli vypracované následne dve zmluvy, návrhy s týkajúce sa realizácie G 17, a že tieto zmluvy boli aj B. H. podpísané, ale že si nespomína, či tieto zmluvy podpísala B. H. pred ňou, alebo právny zástupca B. H., JUDr. C., doniesol už tieto zmluvy B. H. podpísané. Vo svedeckej výpovedi Ing. Arch. A. M. potvrdila, že dňa 16. 06. 2000 boli podpísané variantné návrhy, ktoré pravdepodobne podpísal brat B. H., Ľ. H., alebo B. H., nakoľko toto si nepamätá. Potvrdila, že B. H. jej navrhol dohodu o zániku zmluvy, s ktorou dohodou nesúhlasila, nakoľko už vo veci preukázala 100% vecné plnenie, ktoré prevzatie B. H. potvrdil a do dnešného dňa jej dlhuje sumu 4 350 000 Sk.

Zo zápisnice z pojednávania v novom konaní o návrhu na povolenie obnovy konania

zo dňa 14. 06. 2010 za prítomnosti B. H. / dôkaz v spise na liste č. 105 / z tvrdenia B. H. vyplýva, že nikdy nepodpisoval variantné návrhy a že nikdy jeho brata ako súkromnú osobu nesplnomocnil na úkony súvisiace s jeho zastupovaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo žiadneho dôkazu predloženého v spise nezistil, že B. H. jeho podpis na zmluve popieral. Z jeho obrany je iba zrejme, že zmluva bola takého rozsahu, že pri jej podpisovaní sa mala podieľať aj jeho manželka ako dotknutá účastníčka zo vzťahu z bezpodielového vlastníctva, ktorú obranu konajúci súd kvalifikoval v danej veci ako právne nedôvodnú. Z návrhu na povolenie obnovy konania nevyplýva, že B. H. žiadal vykonať dôkaz o tom, že zmluvu na základe ktorej bol nárok uplatnený on nepodpísal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní dokladov dospel k názoru, že dôvod, ktorým žalovaný odvodzoval jeho návrh na obnovu konania, je v podstate novou skutočnosťou, nie dôkazom. Ide však o novú skutočnosť, ktorá vzhľadom na jej charakter v novom konaní nemôže žalovanému privodiť lepšie rozhodnutie vo veci. Nová skutočnosť spočívajúca vo výpovedi žalobkyne v trestnom konaní sa týkala podpísania variantných návrhov a nie zmluvy, na základe ktorej bol nárok žalobcu uplatnený. Zásadne nejde o novú skutočnosť preukazujúcu iný rozsah plnenia, za ktoré žalobkyňa jej právo na zaplatenie ceny v spore uplatnila. V danom prípade nová skutočnosť uvádzaná žalovaným v jeho návrhu na obnovu konania s predmetom konania nesúvisí a nemôže pre neho privodiť lepšie rozhodnutie vo veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky / § 10a ods. 1 O. s. p./ na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu dospel k záveru, že odvolací súd dospel k správneému záveru, že dôkaz, ktorým žalovaný odôvodnil jeho návrh na obnovu konania nemá charakter v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 O. s. p.

Žalovaný v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nespochybňoval jeho podpis na zmluve, z ktorej je predmetný návrh uplatnený, čo potvrdzuje aj vyhlásenie žalobkyne v zápisnici o výsluchu svedka keď uviedla, že s návrhom B. H. o zániku nesúhlasila. Pokiaľ B. H. mal záujem od zmluvy odstúpiť musel si byť vedomý skutočnosti, že zmluvu podpísal. Tvrdenie Ing. A. M. ohľadne jej neistoty, ktorý z bratov H. podpísal variantné návrhy podpísal, nemožno označiť za skutočnosť, alebo

dôkaz, účastník konania bez svojej viny nemohol použiť ak, môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Skúmanie otázky, kto podpísal variantné návrhy, je pre dôvodnosť predmetného nároku bezpredmetná a jednoznačne nejde ani o skutočnosť, alebo dôkaz, ktorú bez svojej viny účastník konania v pôvodnom konaní nemohol použiť a mohla by neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky / § 10a ods. 1 O. s. p. / v zmysle uvedených dôvodov dovolanie žalovaného s poukazom na ustanovenie § 243b ods. 1 O. s. p. zamietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal v dovolacom konaní náhradu trov za jeden úkon právnej pomoci vyjadrenie k dovolaniu vo v súhrnnej výške spolu s režijným paušálom a zvýšením o DPH, v sume 413,22 eur.

P o u č e n i e : Proti touto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 15. júna 2012

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková